

ПРОТОКОЛ

№ 73

гр. Варна, 10.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
Сложи за разглеждане докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20243000500100 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 09:09 часа се явиха:

~~~~~  
**ВЪЗЗИВНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО**, редовно призован, представлява се от държавен инспектор **В.П.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

## **ВЪЗЗИВАЕМИТЕ:**

**Б. В. А.**, редовно призован, явява се лично.

**Г. Н. Т.**, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. **А.Ж.**, редовно е упълномощен и приет от съда от днес.

~~~~~  
ИНСП. П.: Да се даде ход на делото.

ВЪЗЗИВАЕМИЯТ А.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ж.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК, образувано по жалба на

Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество /КОНПИ/, чрез процесуален представител държавен инспектор Д. Д. - Д. против решение № 260026/29.12.2023г., постановено по гр. д. № 2640/2018г. на ОС – Варна, с което са отхвърлени предявените от въззивника против Г. Н. Т. и Б. В. А. искиове с правно основание чл.74, ал.2 ЗОПДНПИ /отм./ вр. §5 ЗПКОНПИ /сегашно наименование ЗОНПИ/ за отнемане от Г. Т. в полза на държавата на лек автомобил „Пежо 406“ с рег. № В 6012 КМ и 55% ид. ч. от недвижим имот – апартамент № 11, находящ се в гр. Варна, бул. “Сливница“ № 122, ведно с прилежащите му изба и таванско помещение.

Наведените в жалбата оплаквания са за неправилност и необоснованост на обжалвания съдебен акт, постановен в противоречие с материалния закон и установеното от доказателствата, както и при превратно тълкуване на дадените с ТР № 4/2021г. на ОСГК на ВКС разрешения. Излагат се аргументи за това, че съдът неправилно е определил стойността на притежаваното от Г. Т. имуществото в края на проверявания период, приемайки оценки на същото към датата на придобиването му, вместо към края на проверката, респ. предявяване на иска и невключвайки в имуществото вземанията по посочени договори за заем. Твърди се също така, че неправилно съдът е игнорирал доказвания по делото факт за фактическо съжителство между Г. Т. и ответника Б. А., също проверявано лице, в резултат на което в изчисленията за стойността на наличното имущество неправилно не е включено притежаваното от него имущество /вземания по договори за заем/, както и неправилно е приел, че това обстоятелство е неотнормо предвид направения отказ от предявените срещу Б. А. искиове. Във връзка с последното се навеждат оплаквания за допуснато процесуално нарушение – заличен допуснат им свидетел. Излагат се подробни аргументи по съществото на спора и приложението на закона, в частност как следва да бъде направен извода за наличие на несъответствие и какво се включва в понятието имущество. Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на съдебния акт и уважаване на предявените искиове.

В срока по чл.263 ГПК не са постъпили отговори от ответната страна - въззиваемите Г. Н. Т. и Б. В. А..

Искания по доказателствата не са направени.

ИНСП. П.: Поддържам въззивната жалба. Няма да соча други

доказателства.

ВЪЗЗИВАЕМИЯТ А.: Оспорвам жалбата. Моля да се потвърди първоинстанционното решение. Моля да ни бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. Ж.: Оспорвам въззивната жалба. Нямам други доказателствени искания. Представям списък на разноските.

ИНСП. П.: Моля адв. Жожев да уточни какъв е размера на разноските по т. 5 от представения от него списък на разноски.

АДВ. Ж.: Претендирам разноски единствено в размер на 1500 лв.

ИНСП. П.: Правя възражение за прекомерност на размера на разноските, сторени от насрещната страна.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ИНСП. П.: Уважаеми апелативни съдии, моля Ви да отмените изцяло първоинстанционния съдебен акт, включително в частта му за разноските и да уважите предявените пред първоинстанционния съд искове за отнемане на незаконно придобито имущество спрямо Г. Т., съобразно изменението и отказа от иска, които бяха направени пред първоинстанционния съд. Считам, че решението е допустимо, но неправилно по подробно изложените във въззивната жалба съображения. Основните ни възражения са, че съда неправилно е определил стойността на имуществото, което е миродавно в периода на извършения анализ, тъй като той е взел стойността към неговото придобиване, а не стойността към момента на внасяне на иска тъй като това е налично към този момент имущество, което се претендира за реално отнемане. По този начин съдът е счел, че имуществото е под 150 000 лв., едно изискване, което съда счита, че е налице въпреки възраженията, които КОНПИ има по отношение на тълкуването на първоинстанционния съд като предпоставка в рамките на целия проверяван период да е придобито имущество над 150 000 лв. Отделно считаме, че съда неправилно е игнорирал релевантни за спора факти, а именно установеното фактическо съжителство на семейни начала между ответниците в първоинстанционното производство. По този начин е изключил от анализа стойности, касаещи приходи, разходи и

имущество, които са относими и спрямо ответника, спрямо когото исковете бяха оттеглени. Обстоятелството, че е направен отказ не означава, че лицето спира да бъде фактически съжител. Считаме, че по делото са налице достатъчно доказателства, от които може да бъде направен този извод. Като не е преценил тези обстоятелства съда съответно е стигнал до извод за липса на несъответствие за проверявания период и е отхвърлил предявените искове. Моля да ми бъде дадена възможност да представя писмени бележки в определен от Вас срок. Поддържам възражението си за прекомерност на размера на разноски, сторени от насрещната страна. Моля да ни бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

ВЪЗЗИВАЕМИЯ А.: Уважаеми апелативни съдии, жалбата е необоснована и моля да бъде оставено в сила първоинстанционното решение. Те са оттеглили иска срещу мен, недопустимо е повторно да го предявят, така че срещу мене би трябвало да има отказ по отношение на иска съгласно закона. Нямам лични отношения с г-жа Т. освен служебни отношения тъй като тя се занимава само като икономка.

АДВ. Ж.: Уважаеми апелативни съдии, делото се развива по отменения през 2018 г. закон, чийто разпоредби уреждат същата материя, с която се занимава самото дело. Според мен в него има един фактологичен въпрос и един правен спор, който следва да бъде разрешен и е разрешен от Варненския окръжен съд. Във въззивната жалба се твърди, че апартамента на бул. Сливница е на стойност почти 150 000 лв. В решението се приема обаче, че той е на стойност 111 000 лв. и числата съвпадат грубо с мотивите в съдебното решение. За да достигне до този извод съда е изслушал съдебно-оценителна експертиза, която не е оспорена от страните. Това заключение е, че към момента на придобиване на този имот той е бил на стойност 111 000 лв. Към датата на предявяване на исковата молба – 28.02.2017г. според експертизата стойността е малко под 150 000 лв. Съдът се е съобразил с решение № 4/2021г. на Общо събрание на гражданските колегии на ВКС, както и с практиката на Варненския окръжен съд – решенията са изброени в мотивите на съда, и правилно е приел според мен, че за т.нар. значително несъответствие - термин, който закона обяснява в допълнителните разпоредби, следва да се съобрази стойността на имота към датата на неговото придобиване т.е. по същия начин е определена стойността на

придобития автомобил Пежо, която е около 3000 лв. Следователно съдът според мен правилно е приел, че значителното несъответствие не се доказва от събраните по делото доказателства. Във връзка с правния въпрос, по който се е произнесъл първоинстанционния съд, след множество уточнителни молби ищеца, сега въззивник, с молба от 19.11.2023г. е заявил пред Окръжен съд – Варна, че в края на проверявания период – 28.02.2017г. Т. е притежавала апартамент, автомобил и вземания, произтичащи от договори за заем, които не са върнати от двете лица и до този момент т.е. тези две вземания не са били материализирани и не са налични към края на проверявания период и не представляват имущество по смисъла на §1, т.4 от ДР. Дори и с тези невърнати заеми сумата от 150 000 лв. пак не е достигната. В този смисъл Ви моля да потвърдите първоинстанционното решение като присъдите на моята доверителка направените по делото разноски.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок като дава възможност на процесуалния представител на въззивника в 5-дневен срок от днес да представи в писмен вид съображенията си по съществуващото на спора.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 9.20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____